

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 980

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 decembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
435. — Lege privind salarizarea și alte drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar	2-12	nr. 101/2004 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării operațiunii de marcarea cu marca de garanție proprie.....	23
1.320. — Decret pentru promulgarea Legii privind salarizarea și alte drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar...	13	316. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea Normelor privind evaluările probabilistice de securitate nucleară pentru centralele nucleareoelectrice	24-26
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 760 din 31 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă	13-14	323. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind completarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 353/2001 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică privind radioprotecția operațională a lucrătorilor externi.....	27
Decizia nr. 761 din 31 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară...	15-16	324. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind completarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000 pentru aprobarea Normelor fundamentale de securitate radiologică	27
Decizia nr. 771 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somatăii de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare	17-18	329. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind aprobarea Instrucțiunilor referitoare la crearea cadrului legal pentru aplicarea Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre	28
Decizia nr. 782 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	19-20	767. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea Catalogului național al surselor pentru materiale forestiere de reproducere din România — 2001, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 269/2001.....	29
Decizia nr. 783 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278 ¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală.....	20-22	1.409. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Regulamentului Comisiei nr. 1.053/2006 de modificare, pentru a zecea oară, a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.763/2004 privind impunerea unor măsuri restrictive în vederea susținerii implementării efective a mandatului Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII).....	29-32
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
313. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind salarizarea și alte drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta lege reglementează salarizarea personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar.

Art. 2. — Sistemul de salarizare a medicilor veterinari, precum și a personalului din sistemul sanitar-veterinar are în vedere următoarele obiective:

a) crearea premiselor pentru implementarea, începând cu anul 2007, a sistemului unitar de salarizare a personalului din sistemul sanitar-veterinar de stat;

b) crearea unei ierarhizări în cadrul sistemului de salarizare a personalului din sistemul sanitar-veterinar;

c) salarizarea în raport cu activitatea depusă, cu importanța și cu complexitatea atribuțiilor și responsabilităților prevăzute în fișa postului;

d) selectarea personalului din instituțiile publice din sistemul sanitar-veterinar exclusiv pe criteriul competenței.

Art. 3. — Dispozițiile prezentei legi se aplică personalului din instituțiile publice din sistemul sanitar-veterinar finanțate din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat.

Art. 4. — Salarizarea se asigură cu încadrarea în resursele financiare alocate anual potrivit legii.

CAPITOLUL II**Elementele sistemului de salarizare**

Art. 5. — Sistemul de salarizare cuprinde salariile de bază, sporurile, premiile și alte drepturi care se stabilesc în funcție de nivelul studiilor, precum și în raport cu nivelul la care se prestează activitatea, respectiv la nivel central și instituții publice deconcentrate.

Art. 6. — Salariile de bază pentru personalul de execuție sunt diferențiate pe funcții, niveluri cuprinse între limite și sunt prevăzute în anexele nr. 1—3.

Art. 7. — Personalul de specialitate și de execuție care conduce sau coordonează programe ori proiecte prevăzute în obiectul de activitate al instituției sanitar-veterinare publice, stabilite prin act administrativ al ordonatorului principal de credite, beneficiază de o indemnizație de până la 20% din salariul de bază, pe perioada în care conduce sau coordonează programe ori proiecte.

Art. 8. — (1) Pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată, ordonatorul de credite poate acorda, în limita a 15% din numărul total al posturilor prevăzute în statul de funcții, un salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază, care face parte din acesta și care constituie bază de calcul pentru sporuri și alte drepturi care se acordă în raport cu salariul de bază.

(2) Salariile de merit se vor acorda personalului încadrat pe funcții de execuție în procent de cel puțin două treimi

din numărul total de posturi stabilit conform prevederilor alin. (1).

(3) Personalul care beneficiază de salariu de merit se stabilește o dată pe an, după aprobarea bugetelor anuale, pe baza rezultatelor obținute în activitatea desfășurată în anul precedent, apreciată conform criteriilor elaborate de ordonatorul principal de credite, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților, acolo unde nu sunt astfel de organizații sindicale.

(4) În cazul în care pe parcursul anului intervin modificări ale funcției deținute, care nu sunt imputabile persoanei beneficiare a salariului de merit, inclusiv modificarea funcției prin promovare, acordarea acestuia se menține până la expirarea perioadei pentru care a fost stabilit. În cazul în care pe parcursul anului se întrerup raporturile de muncă ale unor beneficiari de salarii de merit, acestea se pot redistribui, de la data de întâi a lunii următoare, altor persoane pe perioada pentru care au fost stabilite.

(5) Pentru personalul nou-angajat, salariul de merit se poate acorda după o perioadă de cel puțin 6 luni de la angajare.

(6) Personalul încadrat ca debutant nu poate beneficia de salariu de merit.

Art. 9. — (1) Personalul salarizat potrivit prezentei legi beneficiază, la funcția de bază, de un spor de vechime în muncă de până la 25%, calculat la salariul de bază, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru, astfel:

Tranșa de vechime în muncă	Cota din salariul de bază
— între 3 și 5 ani	5%
— de la 5 la 10 ani	10%
— de la 10 la 15 ani	15%
— de la 15 la 20 de ani	20%
— peste 20 de ani	25%

(2) Sporul corespunzător vechimii în muncă se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea în muncă.

(3) Pentru acordarea sporului de vechime în muncă, angajatorul va lua în considerare integral și perioadele lucrate anterior în alte domenii de activitate.

(4) Pensionarii pentru limită de vârstă care se angajează pe bază de contract individual de muncă în sectorul sanitar-veterinar, potrivit legii, beneficiază de sporul de vechime corespunzător vechimii în muncă dobândite în întreaga activitate.

Art. 10. — Personalul care, potrivit programului normal de lucru, își desfășoară activitatea în timpul nopții, între orele 22,00 și 6,00, beneficiază pentru orele lucrate în acest interval de un spor de 25% din salariul de bază,

pentru munca prestată în timpul nopții, dacă efectuează cel puțin 3 ore de muncă de noapte.

Art. 11. — (1) Munca prestată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul încadrat în funcții de execuție este considerată muncă suplimentară și se compensează cu timp liber corespunzător. În cazul în care compensarea muncii suplimentare cu timp liber corespunzător nu a fost posibilă în următoarele 30 de zile după efectuarea acesteia, orele suplimentare se vor plăti în luna următoare cu un spor aplicat la salariul de bază după cum urmează:

a) 75% din salariul de bază, pentru primele două ore de depășire a duratei normale a zilei de lucru;

b) 100% din salariul de bază, pentru orele următoare și pentru orele lucrate în zilele de repaus săptămânal sau în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

(2) Munca peste durata normală a timpului de lucru poate fi prestată și sporurile prevăzute la alin. (1) se pot plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, fără a se depăși 360 de ore anual.

(3) La locurile de muncă la care durata normală a timpului de lucru a fost redusă, potrivit legii, sub 8 ore pe zi, depășirea programului de lucru astfel aprobat se poate face numai temporar, în situații cu totul deosebite, fiind obligatorie compensarea cu timp liber corespunzător.

Art. 12. — Personalul care posedă titlul științific de doctor beneficiază de un spor pentru titlul științific de 15% din salariul de bază, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific respectiv, care se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat acordarea sporului.

Art. 13. — Pentru efectuarea prestațiilor în cadrul campaniilor de prevenire și combatere a unor epizootii sau a unor zoonoze deosebit de grave și altele asemenea, stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, instituțiile publice din sistemul sanitar-veterinar pot angaja personal sanitar-veterinar cu pregătire superioară, care se salarizează cu tarif orar.

Art. 14. — (1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea pot fi acordate, cu avizul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și al Ministerului Sănătății Publice, următoarele categorii de sporuri:

a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 30% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

b) pentru activități care se desfășoară în condiții de stres sau în condiții deosebite, un spor de maximum 15% din salariul de bază;

c) pentru condiții grele de muncă, un spor de maximum 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

d) pentru condiții deosebit de periculoase: morfopatologie, TBC, bruceloză bovină, ovină și porcină, medicină legală, epizootii sau zoonoze deosebit de grave și altele asemenea, stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, un spor de 50—75% din salariul de bază;

e) pentru personalul sanitar-veterinar care își desfășoară activitatea în condiții deosebite de muncă — dispersare, altitudine, căi de acces dificile, izolare sau unde atragerea personalului se face cu greutate, un spor de maximum 35% din salariul de bază.

(2) Localitățile din mediul rural situate în zone izolate, în zone cu condiții deosebite de muncă sau unde

atragera personalului sanitar-veterinar se face cu greutate se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 15. — Personalul care își desfășoară activitatea în instituții sanitar-veterinare publice beneficiază de un spor de inspector al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor în cuantum de 10% din salariul de bază, pentru îndeplinirea unor atribuții suplimentare funcției de bază.

Art. 16. — (1) Personalul care își desfășoară activitatea în instituții sanitar-veterinare publice nominalizate prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru activități didactice primește pentru aceasta o indemnizație clinică reprezentând 50% din salariul de bază corespunzător funcției și gradului didactic.

(2) Personalul didactic de la catedrele sau disciplinele care funcționează în alte instituții decât cele sanitar-veterinare poate fi integrat în instituții sanitar-veterinare publice, stabilite prin act administrativ al ordonatorului principal de credite.

(3) Cadrele didactice prevăzute la alin. (1) și (2), cu excepția rezidenților, pot fi integrate, prin încheierea de contracte de prestări servicii, două pe un post în instituții sanitar-veterinare, în limita posturilor normate și vacante.

Art. 17. — Personalul salarizat între limitele corespunzătoare funcției poate beneficia anual de o creștere salarială prin evaluarea performanțelor profesionale individuale realizate în anul precedent, cu condiția încadrării în nivelul alocațiilor prevăzute pentru cheltuielile cu salariile.

Art. 18. — Absolvenții învățământului superior de lungă sau scurtă durată, care la data trecerii pe funcția corespunzătoare studiilor absolvite erau încadrați pe funcții cu nivel de studii inferior, specifice domeniului în care au absolvit studiile universitare, se încadrează la gradul profesional corespunzător studiilor absolvite, la care se asigură o creștere cu maximum 20% a salariului de bază avut.

Art. 19. — (1) Pentru stabilirea salariului de bază, în termen de 15 zile de la reluarea activității, persoanele angajate în unitățile sanitar-veterinare care s-au aflat în una dintre următoarele situații: concediu plătit pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, potrivit legii, ori care în ultimele 12 luni au fost în concediu medical, concediu fără plată, potrivit legii, sau au avut contractele individuale de muncă suspendate sunt evaluate printr-un examen de testare a cunoștințelor profesionale, procedându-se în același mod ca și în cazul persoanelor angajate prin concurs, pentru cei care promovează examenul.

(2) Personalul de specialitate medical și auxiliar sanitar-veterinar care promovează examenul de testare a cunoștințelor profesionale va beneficia de o creștere a salariului de bază avut, în situația în care salariul de bază se situează între limitele prevăzute de lege pentru funcția, gradul profesional sau treapta profesională respectivă. În situația în care salariul de bază avut se situează sub salariul minim al funcției, gradului sau treptei profesionale respective, la determinarea salariului de bază se va lua în calcul salariul minim al funcției, gradului sau treptei profesionale respective.

(3) În cazul nepromovării examenului de testare prevăzut la alin. (1), persoanei respective i se atribuie salariul avut anterior sau, după caz, salariul minim actual al funcției avute anterior.

Art. 20. — (1) Pentru activitatea desfășurată, personalul salarizat potrivit prezentei legi beneficiază, la sfârșitul anului

calendaristic, de un premiu anual egal cu salariul mediu lunar de bază realizat în anul pentru care se face premiarea.

(2) Pentru cei care nu au lucrat tot timpul anului premiul se acordă proporțional cu perioada în care au lucrat, luându-se în calcul media salariilor de bază lunare realizate în perioada în care au desfășurat activitatea, raportată la perioada întregului an.

(3) Premiile anuale pot fi reduse sau pot să nu fie acordate în cazul persoanelor care în cursul anului au desfășurat activități profesionale nesatisfăcătoare sau au săvârșit abateri pentru care au fost sancționate disciplinar. Premiul anual nu se acordă persoanelor cărora le-a încetat contractul individual de muncă din motive imputabile lor.

Art. 21. — (1) Ordonatorii de credite pot acorda premii lunare în limita a 2% din cheltuielile cu salariile aferente personalului contractual, prevăzut în statul de funcții, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli. Premiile se pot acorda în cursul anului salariiților care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate în activitate, apreciate ca valoroase. Sumele neconsumate se reportează în lunile următoare, în cadrul aceluiași an bugetar.

(2) În cazurile în care se realizează economii prin reducerea cheltuielilor cu salariile, ordonatorii de credite pot aproba acordarea de premii în cursul anului din economiile realizate, în limita a 2% din cheltuielile cu salariile aferente personalului prevăzute în bugetul aprobat, fără a se depăși valoarea economiilor realizate.

(3) Premiile individuale se stabilesc de către ordonatorii de credite, în limita sumelor alocate cu această destinație de către ordonatorii principali de credite, cu avizul organizației sindicale reprezentative la nivel de instituție sau, după caz, cu avizul reprezentanților salariiților, acolo unde nu sunt astfel de organizații sindicale.

CAPITOLUL III

Alte drepturi

Art. 22. — (1) Pentru ocuparea unor posturi vacante pot fi angajate prin concurs sau examen, prin cumul de funcții, cu respectarea prevederilor legale, persoane care au funcția de bază în afara instituției publice.

(2) Angajarea personalului prin cumul de funcții se face cu acordul conducerii instituției la care persoana care cumulează are funcția de bază, iar cumulul de funcții se efectuează în afara programului prevăzut pentru norma de bază.

Art. 23. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, personalul încadrat în unitățile sanitar-veterinare publice finanțate din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat beneficiază lunar de 20 de tichete de masă, cu excepția pensionarilor.

Art. 24. — Personalul angajat în unitățile sanitar-veterinare publice beneficiază de control medical anual gratuit.

CAPITOLUL IV

Angajarea și promovarea în funcții

Art. 25. — (1) Angajarea și promovarea personalului se fac pe funcții și grade.

(2) Promovarea în funcții, grade și trepte profesionale se face potrivit metodologiei legale în vigoare, prin transformarea postului avut într-un post corespunzător promovării.

(3) Criteriile privind angajarea și promovarea în funcții, grade și trepte profesionale se stabilesc prin ordin al

președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cu consultarea organizațiilor sindicale semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură.

CAPITOLUL V

Delegarea și detașarea

Art. 26. — (1) Personalul încadrat în instituțiile publice din rețeaua sanitar-veterinară poate fi delegat pentru exercitarea, cu caracter temporar, a unor lucrări sau activități corespunzătoare atribuțiilor de serviciu în afara locului său de muncă.

(2) Delegarea poate fi dispusă pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an și se poate prelungi, cu acordul salariatului, pe o perioadă de cel mult 90 de zile calendaristice într-un an.

(3) Personalul delegat își păstrează funcția și toate celelalte drepturi prevăzute în contractul individual de muncă, iar instituția care îl delegă este obligată să suporte costul integral al transportului, al cazării și al indemnizației de delegare.

Art. 27. — (1) Personalul încadrat în instituțiile din rețeaua sanitar-veterinară poate fi detașat la un alt angajator în scopul executării unor lucrări în interesul acestuia.

(2) Detașarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 6 luni și, în mod excepțional, perioada detașării poate fi prelungită, mai mult de 6 luni, în cursul unui an calendaristic, numai cu acordul scris al salariatului.

(3) Salariatul detașat are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de detașare, în condițiile prevăzute de lege.

(4) Drepturile cuvenite salariatului detașat se acordă de angajatorul la care s-a dispus detașarea.

(5) Pe durata detașării salariatul beneficiază de drepturile care îi sunt mai favorabile, fie de drepturile de la angajatorul care a dispus detașarea, fie de drepturile de la angajatorul la care este detașat.

CAPITOLUL VI

Drepturi în cazul transferului în altă localitate

Art. 28. — (1) Personalul transferat în cadrul aceleiași instituții sanitar-veterinare, în altă localitate, are dreptul la:

- rambursarea costului transportului pentru el și membrii familiei sale, precum și pentru gospodăria sa;
- plata unei indemnizații egale cu salariul de bază net lunar;
- un concediu plătit de 5 zile lucrătoare, în vederea mutării efective, acordat la cererea sa.

(2) De drepturile prevăzute la alin. (1) beneficiază și persoanele care se transferă în altă instituție sanitar-veterinară situată într-o localitate diferită de cea de domiciliu, dacă în contractul individual de muncă s-a făcut această mențiune. Plata drepturilor respective se suportă de instituția la care se face transferul.

Art. 29. — (1) La încadrarea într-o instituție publică din rețeaua sanitar-veterinară din altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, personalul de specialitate beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu un salariu de bază corespunzător funcției și gradului profesional în care urmează a fi încadrat. În cazul medicilor veterinari, indemnizația de instalare se acordă, după terminarea stagiaturii, de instituția unde s-au încadrat prin concurs.

(2) Indemnizația de instalare este echivalentă cu două salarii de bază pentru acele localități unde atragerea

personalului de specialitate sanitar-veterinar se face cu mare greutate, stabilite de ordonatorul de credite și avizate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sau de celelalte ministere cu rețea sanitar-veterinară proprie.

(3) Persoanele care au beneficiat de indemnizația de instalare și care, ulterior, au încetat activitatea, din motive imputabile lor, înainte de împlinirea unui an de la instalare vor restitui, în condițiile legii, indemnizația primită, calculată proporțional cu perioada rămasă până la expirarea termenului de un an.

CAPITOLUL VII

State de funcții

Art. 30. — (1) După aprobarea legii bugetului de stat, respectiv a bugetului de venituri și cheltuieli, fiecare instituție sanitar-veterinară cu personalitate juridică își întocmește anual statul de funcții, cu încadrarea în normativele de personal, numărul maxim de posturi repartizat și în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli.

(2) Statul de funcții se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor sau de celelalte ministere cu rețea sanitar-veterinară proprie ori de direcția de sănătate publică, după caz, în funcție de subordonare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 31. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, salariile de bază individuale ale personalului din instituțiile publice din sectorul sanitar-veterinar sunt cele prevăzute în anexele nr. 1—3.

Art. 32. — Salariile de bază prevăzute în prezenta lege sunt brute și impozabile și se vor actualiza prin aplicarea creșterilor salariale acordate în conformitate cu prevederile legale.

Art. 33. — Sumele necesare pentru plata salariilor de bază, a sporurilor, a premiilor, a sumelor pentru promovarea personalului în grade și trepte profesionale și a celorlalte drepturi salariale trebuie să se încadreze în

cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

Art. 34. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se suspendă ocuparea prin concurs a posturilor vacante din cadrul instituțiilor publice din rețeaua sanitar-veterinară, indiferent de modul de finanțare a acestora.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) ocuparea următoarelor posturi:

a) cele vacante la data intrării în vigoare a prezentei legi, aferente structurilor cu sarcini privind integrarea în Uniunea Europeană;

b) posturile unice ale căror atribuții specifice nu se regăsesc la celelalte posturi din cadrul structurii organizatorice a instituțiilor publice;

c) cele pentru care s-au demarat procedurile de organizare a concursurilor pentru ocuparea acestora.

Art. 35. — Personalul de specialitate trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar beneficiază de drepturile prevăzute de reglementările specifice în domeniu.

Art. 36. — (1) Personalul salarizat potrivit prezentei legi are dreptul în fiecare an calendaristic la concediu de odihnă și la alte concedii, precum și la drepturile aferente acestora, în condițiile stabilite pentru personalul contractual din sectorul bugetar.

(2) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun, civile și administrative, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice.

Art. 37. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi privind stabilirea salariului de bază individual la încadrare, promovarea personalului, precum și acordarea de drepturi fără respectarea prevederilor acesteia atrag, după caz, răspunderea disciplinară, patrimonială sau penală a persoanelor vinovate, potrivit legii.

Art. 38. — Salariile de bază ale funcționarilor publici din instituțiile sanitar-veterinare publice sunt mai mari cu 25% față de salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici pentru anul 2006.

Art. 39. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 noiembrie 2006.
Nr. 435.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ CENTRALĂ DE SPECIALITATE

Funcții de execuție

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază - lei -	
			minim	maxim
a) Funcții de execuție pe grade profesionale				
1	Consilier, expert, inspector de specialitate, revizor contabil, auditor; gradul IA	S	726	1657
2	Consilier, expert, inspector de specialitate, revizor contabil, auditor; gradul I	S	661	1450
3	Consilier, expert, inspector de specialitate, revizor contabil, auditor; gradul II	S	608	1313
4	Referent de specialitate, inspector de specialitate, revizor contabil; gradul III	S	588	1177
5	Referent de specialitate, inspector de specialitate, revizor contabil; gradul IV	S	577	1056
6	Referent, inspector, revizor contabil; debutant	S	549	–
7	Tehnician-economist, secretar superior, referent, interpret relații, interpret profesional, subinginer; gradul IA	SSD	598	1450
8	Tehnician-economist, secretar superior, referent, interpret relații, interpret profesional, subinginer; gradul I	SSD	588	1177
9	Tehnician-economist, secretar superior, referent, interpret relații, interpret profesional, subinginer; gradul II	SSD	577	1056
10	Tehnician-economist, secretar superior, referent, interpret relații, interpret profesional, subinginer; gradul III	SSD	566	955
11	Tehnician-economist, secretar superior, referent, interpret relații, interpret profesional, subinginer; debutant	SSD	519	–
b) Funcții de execuție pe grade profesionale din serviciile de contencios				
12	Consilier juridic gradul IA	S	726	1657
13	Consilier juridic gradul I	S	661	1450
14	Consilier juridic gradul II	S	608	1313
15	Consilier juridic gradul III	S	588	1177
16	Consilier juridic gradul IV	S	577	1056
17	Consilier juridic debutant	S	549	–
c) Funcții de execuție pe trepte profesionale				
18	Referent IA	M	598	844
19	Referent I	M	588	735
20	Referent II	M	577	683
21	Referent III	M	566	598
22	Referent IV	M	555	568
23	Referent debutant	M	517	–

Anexa nr. 2 – AGRICULTURĂ

Laboratoare centrale: pentru controlul calității semințelor, pentru controlul sanitar-veterinar de diagnostic, pentru controlul alimentelor de origine animală, pentru controlul științific al produselor biologice și medicamentelor de uz veterinar, pentru carantină fitosanitară, precum și pentru unități cu și fără personalitate juridică subordonate direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală și direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază – lei -	
			minim	maxim
a) Funcții de execuție pe grade profesionale				
1	Inginer*), expert	S	576	1308
2	Inginer*) gradul I	S	565	916
3	Inginer*), gradul II	S	554	801
4	Inginer*), gradul III	S	545	770
5	Inginer*),debutant	S	518	0
6	Medic primar veterinar**)	S	576	1471
7	Medic veterinar gradul I	S	565	1047
8	Medic veterinar gradul II	S	554	916
9	Medic veterinar gradul III	S	545	770
10	Medic veterinar debutant	S	518	-
11	Subinginer, asistent veterinar, conductor tehnic; I	SSD	554	916
12	Subinginer, asistent veterinar, conductor tehnic; II	SSD	545	737
13	Subinginer, asistent veterinar, conductor tehnic; III	SSD	535	688
14	Subinginer, asistent veterinar, conductor tehnic; debutant	SSD	491	-
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale				
15	Tehnician***), IA	M	545	788
16	Tehnician***), I	M	535	672
17	Tehnician***),II	M	524	607
18	Tehnician***), debutant	M	489	-

*) Specialitatea funcției de inginer este cea care se regăsește în activitatea de bază a unității (agronomie, horticultură, zootehnie și altele). Cu același nivel pot fi salarizate și funcțiile de biolog (chimist), dacă persoanele încadrate pe aceste funcții desfășoară activitate în specialitatea funcției.

**) În funcția de medic primar veterinar pot fi încadrate persoanele care au obținut acest grad profesional pe baza examenului organizat de ministerele coordonatoare.

***) Specialitatea funcției de tehnician este cea care se regăsește în activitatea de bază a unității (agronomie, horticultură, zootehnie și altele).

19	Asistent veterinar I, tehnician veterinar IA	M	545	788
20	Asistent veterinar II, tehnician veterinar I	M	535	705
21	Asistent veterinar III, tehnician veterinar II	M	524	639
22	Asistent veterinar, tehnician veterinar; debutant	M	489	-
23	Agent veterinar I	Școală profesională	524	607
24	Agent veterinar II	Școală profesională	514	541
25	Agent veterinar debutant	Școală profesională	491	-

Salariile de bază prevăzute în prezenta anexă se aplică personalului care a fost salarizat potrivit anexei nr. VII/9 la Legea nr. 154/1998.

Anexa nr. 3

A. ALTE FUNCȚII COMUNE DIN SECTORUL BUGETAR¹⁾

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază - lei -	
			minim	maxim
1	Stenodactilograf IA*)	M	545	743
2	Stenodactilograf I	M	535	630
3	Stenodactilograf II	M	524	577
4	Stenodactilograf debutant	M	489	-
5	Secretar-dactilograf, dactilograf; IA*)	M	535	699
6	Secretar-dactilograf, dactilograf; I	M; G	524	616
7	Secretar-dactilograf, dactilograf; II	M; G	514	562
8	Secretar-dactilograf, dactilograf; debutant	M; G	489	-
9	Secretar, secretar-dactilograf; I**)	M; G	524	593
10	Secretar, secretar-dactilograf; II**)	M; G	514	540
11	Secretar, secretar-dactilograf; debutant**)	M; G	489	-
12	Administrator I	M	535	750
13	Administrator II	M	524	683
14	Administrator III	M	514	616
15	Șef depozit I	M	524	676
16	Șef depozit II	M	514	616
17	Casier, magaziner; I	M	524	660
18	Casier, magaziner; II	M; G	514	593
19	Casier, magaziner; debutant	M; G	489	-
20	Funcționar, arhivar; I	M	535	646
21	Funcționar, arhivar; II	M	524	593
22	Funcționar, arhivar; III	M	514	540

23	Funcționar, arhivar; debutant	M	489	—
24	Șef formație pază, pompieri		505	593
25	Portar, paznic, pompier, îngrijitor, guard, bufetier, manipulant bunuri, curier; I		514	535
26	Portar, paznic, pompier, îngrijitor, guard, bufetier, manipulant bunuri, curier; II		505	524
27	Maistru I		524	729
28	Maistru II		514	676
29	Șofer IA***)		544	863
30	Șofer I***)		534	757
31	Șofer II****)		514	713
32	Muncitor calificat I		565	713
33	Muncitor calificat II		554	676
34	Muncitor calificat III		545	630
35	Muncitor calificat IV		535	593
36	Muncitor calificat V		524	546
37	Muncitor calificat VI		514	535
38	Muncitor necalificat		505	524

¹⁾ Se utilizează în administrația publică și în unitățile subordonate acesteia, finanțate parțial sau integral de la bugetul de stat.

*) Se utilizează în ministere și celelalte instituții centrale ale administrației publice.

***) Se utilizează în activitatea de secretariat-administrativ din unitățile bugetare.

****) Se utilizează în Parlament, în ministere și în celelalte instituții centrale ale administrației publice, în parcul propriu.

*****) Se utilizează în ministere și celelalte instituții centrale ale administrației publice, în parcul comun.

**B. UNITĂȚI DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ, DEZVOLTARE TEHNOLOGICĂ
ȘI PROIECTARE**

1. Salarii de bază pentru funcțiile de specialitate din activitatea de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază - lei -	
			minim	maxim
a) Funcții de execuție pe grade profesionale				
1	Cercetător științific principal gradul I	S	748	2273
2	Cercetător științific principal gradul II	S	599	2126
3	Cercetător științific principal gradul III	S	533	1659
4	Cercetător științific	S	523	1283
b) Funcții de execuție de specialitate neatestate				
5	Asistent de cercetare științifică	S	514	1010
6	Asistent de cercetare științifică stagiar	S	489	-
c) Funcții de execuție auxiliare din activitatea de cercetare științifică, pe trepte profesionale				
7	Asistent I	M	514	806
8	Asistent II	M	505	688
9	Asistent III	M	494	636
10	Asistent stagiar	M	461	

**2. Compartimente de informatică.
Salarii de bază pentru funcțiile de specialitate**

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază - lei -	
			minim	maxim
a) Funcții de execuție pe grade profesionale				
I	Analist, programator, inginer de sistem; IA	S	585	1133

2	Analist, programator, inginer de sistem; I	S	574	1075
3	Analist, programator, inginer de sistem; II	S	564	963
4	Analist, programator, inginer de sistem; III	S	555	835
5	Analist, programator, inginer de sistem; IV	S	544	765
6	Analist, programator, inginer de sistem; debutant	S	518	–
7	Informatician, conductor tehnic; I	SSD	533	816
8	Informatician, conductor tehnic; II	SSD	521	748
9	Informatician, conductor tehnic; III	SSD	513	653
10	Informatician, conductor tehnic; debutant	SSD	470	–
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale				
11	Analist (programator) ajutor IA	M	528	743
12	Analist (programator) ajutor I	M	518	688
13	Analist (programator) ajutor II	M	509	620
14	Analist (programator) ajutor III	M	499	568
15	Analist (programator) debutant	M	465	–
16	Operator, controlor date; I	M	528	688
17	Operator, controlor date; II	M	518	620
18	Operator, controlor date; III	M	509	568
19	Operator, controlor date; IV	M	499	518
20	Operator, controlor date; debutant	M	465	–

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind salarizarea și alte drepturi
ale personalului care își desfășoară activitatea
în sistemul sanitar-veterinar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind salarizarea și alte drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 noiembrie 2006.
 Nr. 1.320.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 760 din 31 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

avocat Dana Bivolaru, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul Dana Bivolaru solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 487/2006, nr. 518/2006 și nr. 519/2006.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Grup Construct” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 34.932/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială „Cons-Al Serv” — S.R.L. din București, prin

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 34.932/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Grup Construct” — S.R.L. din Otopeni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin textul de lege criticat se ajunge la

situația ca o hotărâre judecătorească pronunțată în apel de către curtea de apel să fie soluționată în recurs de către aceeași instanță. Totodată, arată că părțile nu vor beneficia de un control judiciar real, exercitat de către o instanță de judecată superioară, în condițiile în care imparțialitatea, parte esențială a unui adevărat act de justiție, este grav lezată prin soluționarea căii de atac de către aceeași instanță de judecată care a pronunțat hotărârea supusă căii de atac, ceea ce aduce atingere dreptului la un proces echitabil.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiilor constituționale și dispozițiilor cuprinse în Convenția europeană a drepturilor omului, invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Reglementarea criticată are următorul conținut:

— Art. II alin. (3): „*Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și în art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”.

De altfel, dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și internaționale invocate în cauza de față și cu o motivare asemănătoare.

În acest sens este Decizia nr. 518 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 iulie 2006, prin care Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să impună schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și motivarea acestei decizii își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Grup Construct” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 34.932/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 761

din 31 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară, excepție ridicată de Ștefan Nicolae Băbeanu și Genegreb Bejan în Dosarul nr. 20.058/2//2005 (2.032/2005) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Genegreb Bejan, personal, precum și partea Cristina Alexandra Alferaru. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției Genegreb Bejan solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, arătând, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2004 este neconstituțională, deoarece, în temeiul acestui act normativ, statul vinde bunuri imobile asupra cărora nu deține un drept de proprietate, ci doar un drept de administrare. Susține că toate actele normative în materia proprietății, emise după 1989, sunt neconstituționale.

Partea Cristina Alexandra Alferaru este de acord cu concluziile autorului excepției, solicitând, de asemenea, admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că actul normativ criticat dispune asupra vânzării unor bunuri imobile, însă numai după clarificarea situației juridice a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 20.058/2//2005 (2.032/2005), **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se**

desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară. Excepția a fost ridicată de Ștefan Nicolae Băbeanu și Genegreb Bejan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actul normativ criticat îi împiedică să redobândească dreptul de proprietate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și prin aceasta contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 — Dreptul de proprietate privată și art. 46 — Dreptul la moștenire.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.053 din 12 noiembrie 2004, aprobată și modificată prin Legea nr. 111/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 9 mai 2005.

Potrivit notei de fundamentare a ordonanței, „*Având în vedere necesitatea adoptării urgente a unui cadru juridic pentru eficientizarea activității de asistență sanitară veterinară, ținându-se cont de cerințele Comunității Europene, luând în*

considerare faptul că majoritatea circumscripțiilor sanitare veterinare sunt în stare avansată de degradare și necesită urgent investiții și că toate circumscripțiile sanitare veterinare trebuie să îndeplinească condițiile legale de funcționare și autorizare până la data de 1 ianuarie 2007, precum și pentru a elimina riscul ca, începând cu data respectivă, un număr de aproximativ 1.500 de comune să rămână fără asistență medicală veterinară [...]”.

Prin această ordonanță de urgență s-a dispus, potrivit art. 1 alin. (2), modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 28 iulie 2005, trecerea bunurilor imobile — clădiri și terenuri aferente — prevăzute în anexa la ordonanța de urgență, din administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în scopul vânzării acestora.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 — Dreptul de proprietate privată și art. 46 — Dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, instanța de contencios constituțional „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”.

Făcând aplicarea acestui text constituțional, art. 29 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 prevede următoarele: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.”

Din aceste norme de drept rezultă că legile și ordonanțele Guvernului nu pot fi atacate pe cale principală, prin acțiune introdusă exclusiv în acest scop la instanța de judecată sau de arbitraj comercial, ci numai pe cale de excepție, în valorificarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim.

Excepția de neconstituționalitate constituie una dintre căile prin care Curtea Constituțională este sesizată în vederea exercitării controlului *a posteriori* asupra constituționalității legilor și ordonanțelor.

În aceste condiții, întrucât excepția de neconstituționalitate nu a fost ridicată în condițiile prevăzute de Constituție și de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, urmează să se dispună respingerea ei ca inadmisibilă.

De altfel, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2004, introdus prin articolul unic punctul 1 din Legea nr. 387/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2005 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.177 din 27 decembrie 2005: „(4) Bunurile imobile — clădiri și terenuri aferente —, prevăzute în anexă, care fac obiectul reglementării Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a celorlalte acte normative în materia proprietății vor fi vândute după clarificarea situației juridice a acestora și intabularea în cartea funciară, potrivit legislației în vigoare.”

Prin urmare, susținerea autorilor excepției în sensul că actul normativ criticat îi împiedică să redobândească dreptul de proprietate și încalcă dreptul constituțional la moștenire este fără obiect, dat fiind faptul că acesta nu interzice aplicarea măsurilor reparatorii prevăzute în actele normative din materia proprietății, statuând în mod expres că vânzarea bunurilor imobile ce intră sub incidența ordonanței criticate este posibilă numai după clarificarea situației juridice a acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2004 privind vânzarea bunurilor imobile în care se desfășoară activități de asistență sanitar-veterinară, excepție ridicată de Ștefan Nicolae Băbeanu și Genegreb Bejan în Dosarul nr. 20.058/2//2005 (2.032/2005) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 771

din 7 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 6 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Angela Tudor, Ilinca Gheorghe și Sindicatul Sanitas — IOMC în Dosarul nr. 2.127/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.127/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Angela Tudor, Ilinca Gheorghe și Sindicatul Sanitas — IOMC.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate limitează dreptul părților litigante de a-și dovedi susținerile la proba cu înscrisuri, fapt care nu oferă debitorului suficiente căi de a se apăra în această fază a judecății, nu asigură un proces echitabil, favorizează creditorul în detrimentul debitorului, care nu poate formula nici cerere reconvențională, iar normele de procedură sunt contrare celor din dreptul comun. Consideră că în acest mod dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16, 20, 21, 24, 53 și 126 din Constituție, precum și reglementărilor cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în acord cu Legea fundamentală și cu reglementările internaționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002), modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002), aprobată la rândul ei prin Legea nr. 5/2003 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 20 ianuarie 2003). De asemenea, la art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, cu modificările și completările ulterioare, s-a făcut următoarea rectificare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001: „*în loc de «... somația de plată către creditor...» se va citi: «... somația de plată către debitor...».*”

Anterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004), alin. (3) al art. 8 din Ordonanța Guvernului

nr. 5/2001, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat, iar alin. (5) al aceluiași articol a fost modificat.

Având în vedere aceste modificări, dispozițiile criticate au în prezent următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): *„Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.“*

— Art. 6: *„(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.“

— Art. 8: *„(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) Abrogat.

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.“

În motivarea excepției de neconstituționalitate a autorii acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24, 53 și 126 din Constituție. De asemenea, apreciază că dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa“*.

Examinând textele legale criticate, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată a mai fost supusă controlului de constituționalitate, atât în ansamblul ei, cât și prin examinarea separată a dispozițiilor sale, prin raportare la aceleași norme constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, precum și prin Decizia nr. 522 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 13 iulie 2006, Curtea a statuat, pentru argumentele acolo reținute, că dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16, 20, 21, 24, 53 și 126 și nici pe cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, răspunzând, cu acel prilej, unor critici similare celor formulate în prezenta cauză.

Prin urmare, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a modifica jurisprudența Curții în materie, soluția și considerentele ce au stat la baza deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în această cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Angela Tudor, Ilinca Gheorghe și Sindicatul Sanitas — IOMC în Dosarul nr. 2.127/300/2006 al Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 782

din 7 noiembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 lit. c)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, excepție invocată de Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.252/33/2006.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece criticile de neconstituționalitate vizează modificarea și completarea textului de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.252/33/2006, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției susține, în esență, că dispozițiile art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție, precum și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, vizând dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, întrucât această dispoziție legală care permite reținerea permisului de conducere ca urmare a săvârșirii unor infracțiuni prevăzute de art. 178 și 184 din Codul penal, dacă acestea au fost comise ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale privind circulația pe drumurile publice, nu prevede un timp pentru care nu se restituie permisul, dispoziții necorelate cu prevederile art. 100 și 105 din aceeași ordonanță.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu limitează în niciun fel dreptul conducătorului auto al cărui permis a fost reținut de a se adresa instanțelor judecătorești, exercitarea acestui drept urmând a se face în condițiile stabilite de lege. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, consideră că acestea nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului apreciază, de asemenea, că excepția este neîntemeiată, întrucât textul legal criticat nu pune în discuție sub niciun aspect restrângerea dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea cauzei lor de către o instanță independentă, imparțială și într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, care au următorul conținut: *„Permisul de conducere se reține în următoarele cazuri: [...] c) când titularul acestuia a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art. 178 și 184 din Codul penal, dacă acestea au fost comise ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale privind circulația pe drumurile publice.”*

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție referitor la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „nu prevăd un timp limitat pentru care nu se restituie permisul”, fiind „necorelate cu prevederile art. 100 și 105 din aceeași ordonanță”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că în realitate critica de neconstituționalitate formulată de autoarea excepției privește caracterul incomplet al art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, situație în care sunt aplicabile prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia *„Curtea Constituțională se*

pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Conform dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, competența de a modifica norma legală criticată aparține exclusiv Parlamentului, ca „*unica autoritate legiuitoare a țării*”.

De altfel, prin Legea nr. 49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006, dispozițiile legale criticate au fost modificate și completate, urmând a se aplica de la data intrării în vigoare a acestei legi, respectiv de la data de 20 septembrie 2006, termen care a fost prorogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 20 septembrie 2006, până la data de 1 decembrie 2006.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.252/33/2006.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 783

din 7 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elisabeta Miu în Dosarul nr. 2.563/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.714 D/2006, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 30.225/1/2005 (număr în format vechi: 7.805/2005) al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autoarea excepției a depus, în ambele dosare, concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.713 D/2006 și nr. 1714 D/2006 este identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.714 D/2006 la Dosarul nr. 1.713 D/2006, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 22 mai 2006, pronunțate în dosarele nr. 2.563/1/2006 și nr. 30.225/1/2005 (număr în format vechi: 7.805/2005), **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Elisabeta Miu în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, de vreme ce în cauza dedusă judecătii în baza art. 278¹ din Codul de procedură penală, s-a menținut soluția de netrimitere în judecată pronunțată de procuror, motivată de împrejurarea că fapta nu există și că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nu s-a lămurit cauza sub toate aspectele și deci nu s-a împlinit justiția. Se arată, totodată, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât este supusă controlului judecătoresc doar soluția de neînțepere a urmăririi penale, precum și pentru că „neparcurgerea procedurii prevăzute de art. 278 din Codul de procedură penală constituie un fine de neprimire a plângerii de către instanța competentă să judece în fond cauza“. Referitor la dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală se susține că încalcă normele constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate, deoarece „dau dreptul instanței de judecată [...] să nu administreze nemijlocit probe“, ceea ce are drept consecință încălcarea principiului egalității și imparțialității justiției. Se mai arată că „restrângerea căii de atac apelul este neconstituțională și permite instanțelor judecătorești să nu judece fondul cauzei [...], de asemenea permite să restrângă și calea de atac a revizuirii [...]“.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „întreaga procedură de soluționare a plângerii împotriva rezoluției și ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală, se desfășoară în limitele stabilite de dispozițiile constituționale [...]“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, referindu-se la bogata jurisprudență a Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 278 și ale art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate invocată în cauză, dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, păstrându-se însă soluția legislativă criticată. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, în actuala redactare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 278 (Plângerea contra actelor procurorului)
„Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

În cazul rezoluției de neînțepere a urmăririi penale sau al ordonanței ori, după caz, al rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copieii de pe ordonanță sau rezoluție, persoanelor interesate, potrivit art. 228 alin. 6, art. 246 alin. 1 și art. 249 alin. 2.

Rezoluțiile sau ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor de neînțepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

Dispozițiile art. 275—277 se aplică în mod corespunzător.“

— Art. 278¹ (Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată) alin. 8 lit. a):

„Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată.“

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, în art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, în art. 24 privind dreptul la apărare, în art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, în art. 124 privind împlinirea justiției, în art. 129 privind folosirea căilor de atac, în art. 131 privind rolul Ministerului Public, cu raportare la art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, respectiv interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Contrar susținerilor autoarei excepției, prevederile legale ce fac obiectul excepției sunt expresia unor dispoziții cuprinse în Legea fundamentală. Astfel, art. 278 din Codul de procedură penală, care reglementează plângerea împotriva actelor procurorului, constituie concretizarea dispozițiilor constituționale privind rolul Ministerului Public și dă expresie principiului controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, prevăzut de art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală. Art. 278¹ din Codul de procedură penală, care reglementează posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva acelor acte prin care procurorul soluționează cauza penală fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, reprezintă concretizarea prevederilor constituționale ce stabilesc liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Aceste texte de lege nu cuprind privilegiu sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi prevăzute de art. 4 din Legea fundamentală, orice persoană vătămată în drepturile sale prin măsuri sau acte ale procurorului având posibilitatea să promoveze împotriva acestora căile de atac prevăzute de lege, iar, în acest cadru, să beneficieze de toate garanțiile specifice dreptului la apărare. Așa fiind, criticile formulate în raport cu dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală privind egalitatea în drepturi, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și ale art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare sunt neîntemeiate.

Întrucât textele de lege criticate nu pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți constituționale, art. 53 din Legea fundamentală nu are incidență în cauză.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii asupra constituționalității art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, în raport cu dispoziții constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 301 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 1 august 2005, și prin Decizia nr. 540 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 5 ianuarie 2005, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că acest text de lege nu încalcă prevederile art. 21 din Legea fundamentală și nici pe cele ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, prin Decizia nr. 228 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 13 aprilie 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, reținând că acest text de lege nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, și nici pe cele ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. În cuprinsul deciziei menționate, Curtea a reținut următoarele: „Faptul că, potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, după judecarea plângerii împotriva soluției procurorului, instanța pronunță la rândul ei o hotărâre prin care menține această soluție, nu poate fi caracterizat ca o împiedicare a accesului la justiție, respectiv o încălcare a dreptului la un proces echitabil, dat fiind că hotărârea aparține în acest caz înseși justiției, iar partea nemulțumită are deschise, tot în justiție, căile de atac prevăzute de lege.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate în deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea.

În plus, așa cum se poate constata, criticile autoarei excepției vizează, în esență, modul de soluționare a cauzei de către instanța de fond, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *“se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”*.

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elisabeta Miu în dosarele nr. 2.563/1/2006 și nr. 30.225/1/2005 (număr în format vechi: 7.805/2005) ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 101/2004 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării operațiunii de marcă cu marca de garanție proprie

Având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2001 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea/reorganizarea sau funcționarea, după caz, a unor ministere, organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice, cu modificările ulterioare, coroborate cu ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 633/2003 privind înființarea pe lângă Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a unei activități finanțate din venituri proprii,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 755/2003, cu modificările ulterioare, al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 28 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 101/2004 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării operațiunii de marcă cu marca de garanție proprie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 12 mai 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Personalul desemnat potrivit art. 4 va susține un test tip grilă și o probă practică, organizate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea testării în vederea autorizării operațiunii de marcă a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase și aliaje ale acestora cu marca de garanție proprie, bibliografia, data și locul susținerii testului-grilă vor fi disponibile la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și pe site-ul www.anpc.ro și vor fi transmise, prin fax sau e-mail, organizațiilor patronale din domeniu.

(3) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va asigura publicarea într-un cotidian de largă circulație, cu cel puțin 15 zile înainte de data susținerii testării, a unui anunț cu privire la data și locul desfășurării acesteia.

(4) Vor putea susține proba practică numai persoanele desemnate potrivit art. 4, care au promovat testul-grilă, în

condițiile stabilite prin Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea testării în vederea autorizării operațiunii de marcă a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase și aliaje ale acestora cu marca de garanție proprie.

(5) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va organiza anual testare în vederea autorizării operațiunii de marcă cu marca de garanție proprie.”

2. La articolul 6, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Vor fi autorizate să efectueze operațiuni de marcă cu marca de garanție proprie persoanele fizice sau juridice al căror personal desemnat potrivit art. 4 va promova testarea constând în testul-grilă și proba practică.”

3. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 10, cu următorul cuprins:

„Art. 10. — Pentru participarea la testare se percep taxe în limitele și în condițiile stabilite prin Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea testării în vederea autorizării operațiunii de marcă a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase și aliaje ale acestora cu marca de garanție proprie.”

Art. II. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Gheorghe Ciubotaru

București, 21 noiembrie 2006.

Nr. 313.

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind evaluările probabilistice de securitate nucleară
pentru centralele nucleare electrice**

În conformitate cu prevederile:

- Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cu modificările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind evaluările probabilistice de securitate nucleară pentru centralele nucleare electrice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția reactori nucleari va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Vilmos Zsombori

București, 7 noiembrie 2006.

Nr. 316.

ANEXĂ**NORME****privind evaluările probabilistice de securitate nucleară pentru centralele nucleare electrice****CAPITOLUL I
Domeniu și scop**

Art. 1. — (1) Prezentele norme sunt emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată.

(2) Prin prezentele norme se stabilesc cerințele generale pentru elaborarea evaluărilor probabilistice de securitate nucleară și utilizarea rezultatelor acestora în proiectarea și exploatarea centralelor nucleare electrice.

(3) Cerințele prezentelor norme se aplică evaluărilor probabilistice de securitate nucleară de nivel 1 și de nivel 2. Evaluările probabilistice de securitate nucleară de nivel 3 nu fac obiectul prezentelor norme.

**CAPITOLUL II
Definiții**

Art. 2. — (1) Termenii utilizați sunt definiți în anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

(2) Pentru evaluările probabilistice de securitate nucleară, în textul prezentelor norme, se folosește prescurtarea EPSN. Atunci când nu se face referire explicită la EPSN de nivel 1 sau de nivel 2, prin aceasta se înțelege că respectivele cerințe se aplică ambelor evaluări.

**CAPITOLUL III
Cerințe generale**

Art. 3. — În completare cu analizele deterministe de securitate nucleară, titularul de autorizație trebuie să elaboreze și să utilizeze EPSN în fazele de proiectare și funcționare ale unei centrale nucleare electrice. Ipotezele folosite în cadrul EPSN pentru modelarea și cuantificarea secvențelor de accident trebuie să fie cât mai realiste posibil.

Art. 4. — Calitatea EPSN trebuie să fie adecvată aplicațiilor care fac obiectul utilizării rezultatelor EPSN.

Art. 5. — Metodele și codurile de calcul folosite în efectuarea EPSN trebuie să fie în acord cu bunele practici internaționale în domeniu. Metodologia și rezultatele EPSN trebuie supuse unei evaluări independente.

Art. 6. — Titularul de autorizație trebuie să elaboreze, să documenteze, să mențină la zi și să utilizeze EPSN în conformitate cu cerințele sistemului propriu de management al calității. În acest scop, titularul de autorizație are obligația de a supune spre aprobare Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, denumită în continuare *CNCAN*, un document procedural care să descrie măsurile întreprinse în vederea respectării cerințelor prezentelor norme. Documentația va descrie metodologia de elaborare și domeniul EPSN.

Art. 7. — Titularul de autorizație trebuie să elaboreze EPSN de nivel 1 și 2 și să transmită spre evaluare CNCAN documentațiile aferente, în conformitate cu un plan stabilit de comun acord cu CNCAN.

CAPITOLUL IV

Cerințe privind elaborarea EPSN

Art. 8. — (1) EPSN trebuie să ia în considerare toate evenimentele de inițiere relevante pentru centrală, inclusiv incendiile interne, inundațiile interne, evenimentele seismice și condițiile meteorologice severe. Trebuie elaborate EPSN pentru toate modurile de operare ale centralei nucleare electrice.

(2) Pentru simplificarea EPSN și a interpretării rezultatelor acestora, evenimentele de inițiere pot fi grupate în funcție de consecințele lor asupra îndeplinirii funcțiilor de securitate. Gruparea evenimentelor de inițiere și ipotezele folosite în acest scop trebuie documentate și justificate.

(3) La elaborarea EPSN, excluderea unor evenimente de inițiere trebuie justificată luând în considerare atât frecvența de producere, cât și consecințele acestora.

Art. 9. — EPSN trebuie să fie bazate pe un model realist al răspunsului centralei la evenimente, folosind date relevante pentru proiect și luând în calcul acțiunile operatorilor în conformitate cu considerentele din procedurile de operare atât pentru operarea normală, cât și pentru situațiile de accident. Analiza fiabilității umane trebuie efectuată luând în considerare factorii ce pot influența acțiunile operatorilor în fiecare stare a centralei.

Art. 10. — (1) EPSN trebuie să includă toate conexiunile și interacțiunile relevante dintre sistemele centralei. Trebuie evidențiate toate dependențele funcționale și temporale dintre evenimentele de inițiere, răspunsul sistemelor și acțiunile operatorilor considerate în EPSN. Simplificările folosite în analiză trebuie documentate și justificate.

(2) Cerințele funcționale și criteriile de succes pentru răspunsul sistemelor considerate în analize trebuie documentate și justificate. De asemenea trebuie documentate și justificate acțiunile operatorilor și criteriile de succes asociate îndeplinirii acestora.

Art. 11. — Prin EPSN trebuie să se demonstreze că proiectul centralei nucleare electrice este echilibrat, astfel încât nicio caracteristică a proiectului sau un eveniment de inițiere să nu aibă o contribuție disproporționat de mare ori cu incertitudine semnificativă la riscul global asociat funcționării centralei.

Art. 12. — EPSN trebuie să permită evaluarea completitudinii analizei diferitelor situații de accident sau regimuri tranzitorii ce pot apărea în centrală. EPSN trebuie să conțină analize de incertitudini și studii de sensibilitate.

Art. 13. — (1) Titularul de autorizație trebuie să stabilească și să mențină o bază de date necesară pentru elaborarea EPSN. Proveniența acestor date și incertitudinile asociate acestora trebuie specificate. Cel puțin următoarele categorii de date trebuie luate în considerare la stabilirea bazei de date:

- a) frecvențele diferitelor evenimente de inițiere;
- b) frecvența și durata de scoatere din serviciu a echipamentelor și a componentelor importante pentru securitatea nucleară;
- c) ratele de defectare ale echipamentelor importante pentru securitatea nucleară;
- d) datele relevante pentru defectările de cauză comună;
- e) datele necesare pentru estimarea probabilităților erorilor umane.

(2) Această bază de date trebuie în mod continuu urmărită, analizată și completată, iar EPSN trebuie actualizate pentru a reflecta experiența de exploatare.

Art. 14. — EPSN trebuie să se bazeze pe proiectul actualizat al centralei nucleare electrice. Procesul de actualizare trebuie documentat în procedurile de centrală. Acestea trebuie să descrie modul de urmărire și identificare a modificărilor ipotezelor folosite în studiul inițial, evaluarea importanței acestora pentru securitatea nucleară și modul de actualizare a modelului EPSN și a documentației atunci când este necesar.

CAPITOLUL V

Cerințe privind conținutul EPSN și criteriile numerice probabilistice

Art. 15. — (1) EPSN de nivel 1 trebuie să determine frecvențele de producere a diferitelor secvențe de accident care duc la avarierea zonei active.

(2) Criteriile folosite pentru caracterizarea stărilor de avarie ale zonei active trebuie documentate și justificate.

Art. 16. — EPSN de nivel 1 trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) o descriere globală a centralei;
- b) identificarea, descrierea și gruparea evenimentelor de inițiere;
- c) definirea criteriilor de succes pentru funcționarea sistemelor și pentru acțiunile operatorilor considerate în analize;
- d) modelarea secvențelor de accident;
- e) analiza fiabilității sistemelor cu funcții de securitate nucleară;
- f) analiza fiabilității umane;
- g) analiza datelor folosite în estimarea frecvenței de avarie a zonei active;
- h) analiza defectelor de cauză comună;
- i) analize de incertitudini și sensibilitate;
- j) cuantificarea și interpretarea rezultatelor.

Art. 17. — (1) EPSN de nivel 2 trebuie să determine tipul și cantitatea de substanțe radioactive care ar putea fi eliberate în mediul ambiant în condițiile în care se pierde funcția de securitate a anvelopei, precum și frecvența acestor eliberări.

(2) Va fi analizată progresia secvențelor de accident rezultate din EPSN de nivel 1 și comportarea anvelopei în aceste situații.

Art. 18. — EPSN de nivel 2 trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) stabilirea interfeței cu EPSN de nivel 1;
- b) analiza deteriorării zonei active și evoluția în timp a accidentului;
- c) analiza comportării anvelopei și estimarea frecvențelor asociate secvențelor de accident care duc la pierderea funcției anvelopei;
- d) analiza termenului sursă;
- e) analiza de fiabilitate a sistemelor ce intervin în situațiile de accident sever;
- f) analize de incertitudini și sensibilitate;
- g) prezentarea și interpretarea rezultatelor.

Art. 19. — În funcție de domeniul de utilizare a rezultatelor EPSN, criteriile utilizate în luarea deciziilor vor fi documentate de către titularul de autorizație și supuse aprobării CNCAN.

CAPITOLUL VI

Cerințe privind utilizarea rezultatelor EPSN

Art. 20. — (1) Ca o completare la abordarea deterministă, rezultatele EPSN trebuie folosite ca suport pentru managementul securității nucleare. Rolul EPSN în procesul de luare a deciziilor trebuie definit și documentat.

(2) Limitările EPSN trebuie înțelese, recunoscute și luate în considerare în toate aplicațiile lor. În acest sens, în funcție de scopul în care se intenționează utilizarea rezultatelor EPSN, se va verifica dacă acestea sunt suficiente și corespunzătoare pentru respectiva aplicație.

Art. 21. — Rezultatele relevante ale EPSN trebuie utilizate la revizuirea și îmbunătățirea procedurilor de operare pentru situații de accident, incluzând măsurile de management al accidentelor severe. De asemenea, rezultatele EPSN trebuie luate în considerare în dezvoltarea și validarea programelor de pregătire pentru personalul centralei, incluzând pregătirea pe simulator a operatorilor.

Art. 22. — Utilizarea EPSN trebuie avută în vedere cel puțin în ceea ce privește următoarele aspecte, în conformitate cu prevederile art. 4 și 20:

a) identificarea factorilor cu impact asupra securității nucleare, revizuirea sistematică a marjelor și a rezervelor de securitate existente;

b) revizuirea limitelor și a condițiilor de operare;

c) revizuirea clasificării în clase și/sau categorii de securitate nucleară a structurilor, sistemelor, componentelor și echipamentelor centralei;

d) implementarea unui program de monitorizare a riscului în exploatare;

e) stabilirea și planificarea inspecțiilor în timpul funcționării centralei, acordând o atenție deosebită componentelor care au fost identificate ca prezentând o contribuție semnificativă la risc;

f) identificarea îmbunătățirilor practicabile în scopul reducerii riscurilor asociate funcționării centralei;

g) evaluarea modificărilor importante pentru securitatea nucleară;

h) analiza evenimentelor produse la centrală și evaluarea semnificației acestora pentru securitatea nucleară;

i) optimizarea programelor de întreținere preventivă și testare.

Art. 23. — Atunci când se intenționează folosirea rezultatelor EPSN pentru evaluarea sau modificarea intervalelor de testare periodică și a perioadelor permise pentru scoaterea din serviciu a unei componente sau a unui sistem, trebuie considerate în analiză toate aspectele relevante, inclusiv stările componentelor și sistemelor implicate, precum și funcțiile de securitate la care acestea contribuie.

Art. 24. — Structurile, sistemele, componentele și echipamentele care au fost identificate de EPSN ca fiind importante pentru securitatea nucleară și rolul acestora trebuie descrise în documentația de securitate a centralei și operabilitatea lor trebuie asigurată.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 25. — (1) Prezentele norme intră în vigoare de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Într-un interval de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme titularul de autorizație trebuie să efectueze o evaluare a conformității programului de evaluare probabilistică a securității nucleare cu cerințele din prezentele norme și trebuie să stabilească și să transmită spre aprobare CNCAN planul de implementare a acțiunilor rezultate în urma evaluării efectuate.

*ANEXĂ
la norme*

Definiții

Accident sever — accident care implică avarierea zonei active a reactorului nuclear.

Analiză de incertitudini — procesul de identificare și caracterizare a surselor de incertitudine care afectează o evaluare și cuantificarea impactului incertitudinilor asupra rezultatelor evaluării.

Analiză de sensibilitate — examinare a modului în care se schimbă datele de ieșire ale unui model la variația valorilor datelor de intrare sau a anumitor parametri ce caracterizează modelul.

Documentația de securitate nucleară a centralei — totalitatea documentelor care conțin informațiile și raționamentele necesare pentru a demonstra că centrala nuclearelectrică poate fi exploatată în condiții de securitate nucleară, în conformitate cu cerințele de reglementare și standardele aplicabile;

EPSN — Evaluarea Probabilistică de Securitate Nucleară — metodă generală de evaluare a riscului global asociat funcționării unei centrale nuclearelectrice.

EPSN de nivel 1 are drept scop identificarea secvențelor de accident care conduc la avarierea zonei active și determinarea frecvenței lor de apariție.

EPSN de nivel 2 estimează natura, mărimea și frecvența eliberărilor de substanțe radioactive din anvelopă în mediul înconjurător.

EPSN de nivel 3 are ca scop estimarea riscului pentru mediul înconjurător și pentru sănătatea populației.

Eveniment de inițiere — eveniment singular care declanșează apariția de evenimente anticipate în exploatare sau în condiții de accident și care necesită inițierea funcțiilor de securitate nucleară ale sistemelor centralei nuclearelectrice. Pentru evenimentele de inițiere luate în considerare în proiectare se folosește termenul „eveniment de inițiere postulat“.

Termenul sursă — cantitatea și compoziția izotopică a eliberării de materiale radioactive dintr-o instalație nucleară ca urmare a unui accident.

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN**privind completarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 353/2001 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică privind radioprotecția operațională a lucrătorilor externi**

În baza art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată,

în temeiul art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 353/2001 pentru aprobarea Normelor de securitate radiologică privind radioprotecția operațională a lucrătorilor externi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 30 noiembrie 2001, se completează după cum urmează:

— **După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 5, cu următorul cuprins:**

„Art. 5. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului nr. 90/641/Euratom din 4 decembrie 1990 privind măsurile de protecție operațională a lucrătorilor externi expuși riscului radiațiilor ionizante în timpul activităților desfășurate în zone controlate, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 349 din 13 decembrie 1990.“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Anton Coroianu

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 323.

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN**privind completarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000 pentru aprobarea Normelor fundamentale de securitate radiologică**

În baza art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată,

în temeiul art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000 pentru aprobarea Normelor fundamentale de securitate radiologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 29 august 2000, se completează după cum urmează:

— **După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 5, cu următorul cuprins:**

„Art. 5. — Prezentul ordin transpune prevederile art. 1—29 și ale art. 38—53 din Directiva Consiliului

nr. 96/29/Euratom din 13 mai 1996 privind stabilirea normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 159 din 29 iunie 1996.“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Anton Coroianu

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 324.

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN**privind aprobarea Instrucțiunilor referitoare la crearea cadrului legal pentru aplicarea Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre**

În baza art. 2 din Legea nr. 157/2005 privind ratificarea Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, coroborat cu art. 2 din Actul privind condițiile aderării, anexat la Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, și cu art. 4 alin. (2) din Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană,

potrivit dispozițiilor art. 249 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană,

în temeiul Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre,

în conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată,

având în vedere că este necesar să se adopte măsurile legislative indispensabile pentru crearea cadrului de aplicare a regulamentelor comunitare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile referitoare la crearea cadrului legal pentru aplicarea Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 374/2001 privind aprobarea Normelor pentru expediții internaționale de materiale radioactive implicând teritoriul României, publicat

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2002, se abrogă.

Art. 3. — Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

Anton Coroianu

București, 15 noiembrie 2006.

Nr. 329.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI**referitoare la crearea cadrului legal pentru aplicarea Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre**

Art. 1. — Autoritatea competentă să pună în aplicare prevederile prezentelor instrucțiuni și ale Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre este Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

Art. 2. — Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare va notifica Comisiei Europene calitatea sa de autoritate națională competentă în domeniul nuclear și va solicita sprijin pentru obținerea adreselor autorităților

competente din țările membre ale Comunității Europene și a tuturor informațiilor necesare în vederea comunicării rapide cu aceste autorități și aplicării prezentelor instrucțiuni și a Reglementării Consiliului Europei nr. 1.493/93/Euratom.

Art. 3. — Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare va institui un sistem de cooperare cu autoritățile competente din țările Comunității Europene în vederea asigurării aplicării prevederilor Regulamentului Consiliului (Euratom) nr. 1.493/93 din 8 iunie 1993 privind expedițiile de substanțe radioactive între statele membre.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind modificarea Catalogului național al surselor pentru materiale forestiere de reproducere din România — 2001, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 269/2001**

În temeiul art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 161/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare nr. 211.151 din 30 octombrie 2006,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Catalogul național al surselor pentru materiale forestiere de reproducere din România — 2001, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 269/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 6 august 2001, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Poziția referitoare la codul de rezervație ST-C360-3 din capitolul 10 „Stejar“ al titlului II „Surse selecționate“ se abrogă.**

2. **După poziția referitoare la codul de rezervație ST-C360-4 din capitolul 10 „Stejar“ al titlului II „Surse selecționate“ se introduce o nouă poziție, poziția referitoare la codul de rezervație ST-C360-5, cu următorul cuprins:**

ST-C360-5	Carpații de curbură Ciucaș Stejerete de Piemont	300	300	Prahova	Slănic	3-54	autohtonă	25,5	Cantitate lemn și calitate lemn
-----------	---	-----	-----	---------	--------	------	-----------	------	---------------------------------

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 767.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**privind publicarea Regulamentului Comisiei nr. 1.053/2006 de modificare, pentru a zecea oară, a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.763/2004 privind impunerea unor măsuri restrictive în vederea susținerii implementării efective a mandatului Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII)**

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Regulamentului Comisiei nr. 1.053/2006*) de modificare, pentru a zecea oară, a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.763/2004 privind

impunerea unor măsuri restrictive în vederea susținerii implementării efective a mandatului Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII), prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 15 septembrie 2006.
Nr. 1.409.

*) Regulamentul este reprodus în facsimil.

REGULAMENTUL COMISIEI (CE) nr. 1053/2006**din 11 iulie 2006**

**de modificare, pentru a zecea oară, a
Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1763/2004 privind impunerea
unor măsuri restrictive în vederea susținerii implementării efective a
mandatului Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

Având în vedere Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1763/2004 din 11 octombrie 2004 privind impunerea unor măsuri restrictive în vederea sprijinirii implementării efective a mandatului Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPII) ⁽¹⁾ și în special Articolul 10 (a),

Întrucât:

(1) Anexa I a Regulamentului (CE) nr. 1763/2004 enumeră persoanele pentru care a fost dispusă măsura blocării fondurilor și resurselor economice, conform Regulamentului respectiv.

---

¹ JO nr. L 315 din 14.10.2004, p. 14. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul Comisiei (CE) No 416/2006 (JO nr. L 72 din 11.3.2006, p. 7).

(2) Comisia este împuternicită să modifice această Anexă, având în vedere Deciziile Consiliului de aplicare a Poziției Comune a Consiliului 2004/694/PESC privind măsurile suplimentare pentru sprijinirea aplicării efective a mandatului TPII ⁽²⁾. Decizia Consiliului 2006/484/PESC aplică această Poziție Comună. Prin urmare, Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1763/2004 se modifică întocmai,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I a Regulamentului (CE) nr. 1763/2004 este modificată prin prezenta, conform Anexei la acest Regulament.

Articolul 2

Acest Regulament intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acest Regulament este obligatoriu în totalitatea lui și direct aplicabil în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 iulie 2006.

Pentru Comisie

Eneko LANDÁBURU

Director General pentru Relații Externe

---

² JO nr. L 315 din 14.10.2004, p. 52. Poziție Comună modificată ultima dată de Decizia 2006/484/PESC (A se vedea pagina 25 din prezentul Jurnal Oficial).

ANEXĂ

Următoarea persoană va fi exclusă din Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1763/2004:

Zelenovic, Dragan. Data nașterii: 12.2.1961. Locul nașterii: Foca, Bosnia și Herțegovina. Naționalitate: Bosnia și Herțegovina.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

